

13 Φεβρουαρίου 2020

Η συγχωρητικότητα του Αγίου Νεκταρίου (2)

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Μανώλης Μελινός: Τι άλλο θυμάσαι, μπαρμπα-Θανάση*, από τότε;

Δεν υπήρχε δεύτερος στην ελεημοσύνη και στη συχώρεση από τον Άγιο! Ο πιο μεγάλος εργάτης που δούλευε εκεί [στο Μοναστήρι του Αγίου Νεκταρίου στην Αίγινα], ήταν ο μπαρμπα-Μανώλης...

Εκεί που εργαζόταν ένα Σάββατο ο μπαρμπα-Μανώλης έτσι καλοκαίρι, τον ζυγώνει ο Δεσπότης -η ευχή του με μας- και του λέει:

- Μανώλη, δεν βάζεις εκειδά τη σφήνα, παρά εκεί;
- Άντε στο δ..., γυρίζει ξαναμμένος ο εργάτης και του πετά τη βρισιά στο πρόσωπο.

Ύστερα ο μπαρμπα-Μανώλης, όπως μου είπε ο πατέρας μου, μετανόησε. - Σεβασμιώτατε, συχώρεσέ με!

- Όχι, παιδί μου. Εσύ να με συγχωρήσεις! Γιατί την ώρα που πολεμούσες στη ζέστη και ταλαιπωριόσουνα, τι ήθελα εγώ να 'ρθω να σε ζαλίζω, να σ' ενοχλήσω; Εσύ να με συγχωρήσεις.

Αυτός ήταν ο Άγιος. Μου τα 'πε ο πατέρας μου αυτά, γιατί δουλεύανε μαζί.

Κάποτε ο πατέρας μου, που αγαπούσε το κρασί, πείραξε μια καλογριά. Τον πλησιάζει ο Δεσπότης και του λέει:

- Κωνσταντή, θα φύγεις από τη δουλειά. Δεν μπορείς να σταθείς ύστερ' απ' αυτό.
- Δεν πας στον δ..., εσύ κι η δουλειά σου!

Απαντάει νευριασμένος ο πατέρας μου. Την άλλη μέρα πάει ντροπιασμένος στο Δεσπότη.

- Σεβασμιώτατε, συχώρεσέ με, του λέει. Να φύγεις όφη, του λέει εκείνος.

Μα κι ο άλλος εργάτης τον έβρισε, μπαρμπα-Θανάση, κι όμως τον συχώρεσε. Εδώ, γιατί;

Ο πατέρας μου είχε πειράξει την καλόγρια. Ντροπής πράματα! Ήταν πιο μεγάλο το δαιμόνιο. Να τα λέμε καθαρά και ξάστερα. Τίμια.

Πήγε η μητέρα μου και τον παρακάλεσε:

- Σεβασμιώτατε, δεν τόνε παίρνεις στη δουλειά, που είμαστε φτωχοί, να τα βγάλουμε πέρα...
- Ας είναι συγχωρημένος από το Θεό, είπε ο Δεσπότης, να είναι όμως προσεχτικός στο μέλλον.

Έτσι ξαναπήγε ο πατέρας μου στη δουλειά. Ύστερ' από λίγο διάστημα πήγε

στρατιώτης. Πήγε και στον πόλεμο. Ο Σεβασμιώτατος, με τη μεγάλη του καρδιά, του έστειλε και χρήματα. Του έστειλε μάλιστα 25 δραχμές μέσα στο φάκελο. Δεν ξέρω γιατί, ο πατέρας μου δεν τις έλαβε. Ήρθανε πίσω τα χρήματα. Όταν πήρε άδεια και ήρθε στο σπίτι, πήγε να δει το Δεσπότη.

- Καλώς τον Κωνσταντή! Πώς τα περνάς;

- Καλά, Σεβασμιώτατε, ευχαριστώ.

- Να, Κωνσταντή, πάνω στο γραφείο μου είναι ακόμα ο φάκελος με τα χρήματα που σου έστειλα και δεν τα έλαβες. Ήρθαν πίσω. Πάρε τα, σου ανήκουν!

Καθόμαστε όλοι μας και λέμε για τον Άγιο. Είμαστε όμως ικανοί να κάνουμε ό,τι έκανε, να δείξουμε την αγάπη και την καλοσύνη που έδειχνε παντού; Να βοηθά τους εργάτες, σαν ένας απ' αυτούς; Δυστυχώς όχι.

Η συγχωρητικότητα του Αγίου Νεκταρίου (1):

<http://www.pemptousia.gr/?p=258391>

* Ολόκληρα τα ονόματα αναφέρονται στο πιο κάτω βιβλίο.

Μαρτυρίες του Α.Λ. όπως τις κατέγραψε ο συγγραφέας Μανώλης Μελινός στο βιβλίο του "Μίλησα με τον άγιο Νεκτάριο, Συνεντεύξεις με 30+1 ανθρώπους που τον γνώρισαν".

<https://bit.ly/2USXiRb>